

ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИРОЩУВАННЯ ПОРОСЯТ-СИСУНІВ

Пріоритетним напрямком розвитку агропромислового комплексу, зокрема галузі свинарства є впровадження у виробництво інтенсивних технологій виробництва свинини.

Важливими аспектами у виробництві продукції свинарства є збереженість і підвищення продуктивності свинопоголів'я за найменших витрат корму з одночасним поліпшенням показників якості м'ясної продукції, які базуються на впровадженій у господарстві технології вирощування молодняку свиней [1, 3].

В умовах сучасних свинокомплексів отримують наступні показники: середньодобовий приріст живої маси однієї голови молодняку свиней на відгодівлі – 700–800 г, тривалість відгодівлі молодняку свиней до живої маси 100 кг – 155–165 днів, оплата корму на 1 ц приросту живої маси – 2,7–3,2 кормові одиниці, забійний вихід – 75–85 %, кількість опоросів на одну свиноматку на рік – 2,3, вихід поросят на одну основну свиноматку 22–24 голови на рік [2].

Незалежно від прийнятої в господарстві технології виробництва свинини, одним із важливих технологічних процесів виробництва є вирощування поросят-сисунів.

Технологія вирощування поросят-сисунів ґрунтується на обізнаності щодо їх біологічних особливостей, які необхідно враховувати під час виконання технологічних операцій. Поросята вирізняються високим рівнем обміну речовин і енергії. Впродовж короткого періоду життя (26–30 діб) їх організм істотно змінюється за рахунок фізіологічної можливості використання різних видів корму, внаслідок чого вони починають швидко рости і розвиватись [4]. Крім того, у поросят-сисунів виділяють ряд критичних періодів, серед яких: розвиток аліментарної анемії та ахлоргідрії, різке зниження молочності свиноматки через 21 день після опоросу. Саме тому, дотримання кожного технологічного фактору відіграє важливу роль в збереженні та вирощуванні поросят-сисунів.

Підсисний період та адаптація поросят після відлучення – ті складові технологічного процесу, які супроводжуються найвищим відсотком летальності. Загибель поросят до відлучення перебуває в залежності від менеджменту ферми і знаходиться в межах 5–35 %. Перші 48 годин після народження є найбільш небезпечними для новонароджених тварин, оскільки в цей період висока ймовірність падежу від переохолодження, здавлювання, недогодівлі.

В умовах сьогодення традиційні методи свинарства доповнюються альтернативними, більш інноваційними способами вирощування тварин. До таких способів належить і данський. За данської технології для підсисних поросят передбачено гніздо з обігрівачими панелями та інфрачервоними лампами, при цьому особлива увага приділяється параметрам мікроклімату, автоматизації годівлі та напування як маточного поголів'я так і підсисних поросят.

Метою роботи було вивчення технологічних аспектів утримання поросят-сисунів в умовах ДП «Ферми Данам» Київської області.

Завдання – проаналізувати технологію утримання, годівлі поросят-сисунів, а також дотримання параметрів мікроклімату в умовах господарства.

Дослідження проводили в умовах ДП «Ферми Данам» Київської області. Матеріалом для досліджень слугувало поголів'я поросят-сисунів.

ДП «Ферма Данам» – господарство закритого типу, яке спеціалізується на вирощуванні свиней породи ландрас, йоркшир, дюрк.

Згідно прийнятої технології виробництва свинини, на фермі виділяють три відділення з вирощування свинопоголів'я: осіменіння, опоросу та дорощування.

У відділенні опоросу утримується 360 підсисних свиноматок (їх переводять за 5–7 днів до запланованої дати опоросу) та 5000 поросят-сисунів віком від 1 до 28 днів. Основні показники відтворної здатності свиноматок в умовах господарства наступні: багатоплідність – 36 голів поросят, маса гнізда при відлученні – 98 кг, від свиноматок отримують 2,3 опороси на рік. Підсисні поросята утримуються разом із свиноматками в індивідуальних станках. Підлога станків металева решітчаста, а в частині розташування гнізда – решітчаста пластикова з підігрівом; для локального обігріву поросят використовують інфрачервоні лампи. Кожен бокс оснащений системою «ліфтів», які слугують своєрідною опорою для свиноматки, коли вона встає, а потім лягає (щоб уникнути травмування поросят).

Годівля свиноматок – автоматизована. Свиноматкам згодовують зволожені корми та забезпечують вільний доступ до води через систему автонапувалок. З метою привчання поросят до сухих кормів у станках встановлюють годівниці (для корму) та поїлки (для води або молочної суміші). Не пізніше проміжку в 20 хвилин після народження поросят підсаджують до сосків свиноматки. За необхідності свиноматкам проводять масаж вимені. З 1 по 9 день життя поросята споживають тільки молоко матері, з 10-го дня їм починають згодовувати престартерний комбікорм та премікси, виробництва компанії «Цехаве Корм» і розчин молочної суміші впродовж 5–7 днів, потім поступово переводять лише на випоювання води.

Основні ветеринарно-санітарні заходи, які проводяться з підсисними поросятами передбачають: обрізання пуповини на відстані 3–4 см від пупкового кільця та її санацію; підпилювання верхніх та нижніх ікл, що запобігає травмуванню вим'я свиноматки під час ссання та поросят між собою; кастрацію кабанчиків до 5-го дня життя; з метою запобігання розвитку аліментарної анемії поросятам вводять внутрішньом'язово ферумовмісні препарати у триденному віці, а також практикують одночасне застосування кокцидіостатиків – для запобігання розвитку шлунково-кишкових захворювань. Поросята перебувають у відділенні опоросу 23–28 днів. В цей період середньодобові прирости складають 190–230 г на добу. Відлучають поросят при досягненні ними живої маси понад 6 кг.

Висновки. Господарство «Ферми Данам» інтенсивного типу, яке характеризується наступними виробничими показниками: багатоплідність свиноматок – 36 голів поросят, маса гнізда при відлученні – 98 кг, середньодобові прирости підсисних поросят – в межах 190–230 г, від свиноматок отримують 2,3 опороси на рік. Дотримання зазначеної технології виробництва та кваліфікований менеджмент дає можливість збільшити збереженість поросят, підвищити темпи їх росту та розвитку.

Список використаної літератури

1. Вугляр В. С. Показники якості свинини за умови згодовування БВМД« Ефіпрот». Вісник ПДАА. 2020. № 2. С.143–148
2. Григоренко В. П. Станок для двофазної технології вирощування свиней за комбінованого типу годівлі СП-4ФК. Таврійський науковий вісник. Серія : Тваринництво, кормовиробництво, збереження та переробка сільськогосподарської продукції. №113. 2020. 153–163.
3. Baranova, H.S. (2014). Miaso-salna produktyvnist i fizyko-khimichni vlastyivosti miasa svynei riznykh henotypiv. Visnyk Poltavskoi Derzhavnoi Ahrarnoi Akademii, 2, 169–172. doi:10.31210/visnyk2014.02.35
4. Management of innovative technologies creation of bioproducts: monograph. V. Lykhach, A. Lykhach, M. Duczmal, M. Janicki, M. Ogienko, A. Obozna, O. Kucher, R. Faustov. Opole-Kyiv, 2020. 222 p.